

KOMORNICZAK IGNACY (1898-1919)

Urodził się 15 lipca 1898 roku w Grodnicy jako syn Wincentego (1852-1937) i Józefy z domu Szyszka (1870-1905). Pochodził z licznej rodziny rolniczej. Wcześniej stracił matkę, a dwóch braci zginęło na frontach I wojny światowej. Był przyrodnim bratem Marcina Komorniczaka (1877-1972) z Drogoszewa. Ignacy Komorniczak poległ w bitwie pod Pawłowicami 11 stycznia 1919 roku. Datę tę należałoby przyjąć za faktyczną datę zgonu. Wynika ona z zapisu w „Orędowniku Gostyńskim” 1919, nr 18, jak i aktu zgonu 9/1919 parafia Strzelce Wielkie. Znalezionej został po bitwie. Ubrany był w mundur z napisem Komorniczak, na spodniach było nazwisko Olejniczak (taka rodzina mieszkała wówczas w Grodnicy). Ponadto miał na sobie trykotową koszulę, jakę (marynarka lub rodzaj kurtki) brązową heklowaną (wykonaną za pomocą szydełka), kamizelkę koloru oliwkowego w zielone prążki. Wiek określono na 18 do 20 lat. Wzrost średni, oczy niebieskie, twarz pociągła. Prawdopodobnie został rozpoznany przez rodzinę. Pogrzeb odbył się 25 stycznia 1919 roku. Spoczął na cmentarzu parafialnym w Strzelcach Wielkich w powstańczej mogile, gdzie pochowano łącznie siedmiu poległych powstańców.

Odznaczony został pośmiertnie (w 1938 roku) Medalem Niepodległości.

R. Kołodziejczak, *Godurowskie i Drogoszewskie Parantele (1400-1945)*, Gostyń-Piaski 2019, s. 272; R. Kołodziejczak, *Dopierałowie z Lipia*, Wrocław 2015, s. 79, 100, mps zbiory Muzeum w Gostyniu; W. Olszewski, Ł. Jastrząb, *Lista strat Powstania Wielkopolskiego od 27.12.1918 do 8.03.1920 r.*, Koszalin 2008, s. 275, poz. 798.